

3) Η Cryo-Save AG και η MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 330 της 2.10.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Luís Manuel dos Santos κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-640/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Εσωτερικοί φόροι — Απαγόρευση επιβολής φόρων που εισάγουν διακρίσεις — Άρθρο 110 ΣΛΕΕ — Ενιαίο τέλος κυκλοφορίας των αυτοκίνητων οχημάτων — Καθορισμός του φορολογικού συντελεστή σε συνάρτηση με την ημερομηνία πρώτης ταξινομήσεως του οχήματος στο κράτος μέλος φορολόγησεως — Μεταχειρισμένα αυτοκίνητα τα οποία εισάγονται από άλλα κράτη μέλη — Δεν λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία πρώτης ταξινομήσεως σε άλλο κράτος μέλος)

(2018/C 240/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Luís Manuel dos Santos

κατά

Fazenda Pública

Διατακτικό

Το άρθρο 110 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι το θεσπιζόμενο με αυτήν ενιαίο τέλος κυκλοφορίας επιβάλλεται στα ελαφρά επιβατικά αυτοκίνητα που έχουν ταξινομηθεί ή καταχωρισθεί στο εν λόγω κράτος μέλος χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία της πρώτης ταξινομήσεως του οχήματος όταν αυτή πραγματοποιήθηκε σε άλλο κράτος μέλος, με αποτέλεσμα η φορολόγηση των εισαγόμενων από άλλο κράτος μέλος οχημάτων να είναι υψηλότερη από εκείνη των ομοειδών μη εισαγόμενων οχημάτων.

(¹) EE C 42 της 5.2.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Judecătoria Oradea (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CV κατά DU

(Υπόθεση C-85/18) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα γονικής μέριμνας — Επιμέλεια του τέκνου — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρα 8, 10 και 13 — Έννοια της «συνήθους διαμονής» του τέκνου — Απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους σχετικά με τον τόπο διαμονής του τέκνου — Παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση — Αρμοδιότητα σε περίπτωση απαγωγής τέκνου]

(2018/C 240/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Oradea

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CV

κατά

DU

Διατακτικό

Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, και το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής, έχουν την έννοια ότι, σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, στην οποία τέκνο το οποίο είχε τη συνήθη διαμονή του σε ένα κράτος μέλος μετακινήθηκε παράνομα από τον ένα γονέα σε άλλο κράτος μέλος, τα δικαστήρια αυτού του άλλου κράτους δεν έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθούν επί αίτησης σχετικά με την επιμέλεια του τέκνου ή την καταβολή διατροφής υπέρ αυτού, ελλείψει οποιασδήποτε ένδειξης από την οποία να προκύπτει ότι ο έτερος γονέας συγκατατέθηκε στη μετακίνηση του τέκνου ή ότι δεν υπέβαλε αίτηση επιστροφής του.

(¹) EE C 152 της 30.4.2018.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla (Ουγγαρία) στις 18 Ιανουαρίου 2018 — Lovasné Tóth Ottília κατά ERSTE Bank Hungary Zrt.**(Υπόθεση C-34/18)**

(2018/C 240/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Ítéltábla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Lovasné Tóth Ottília

Εφεσίβλητη: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το σημείο 1, στοιχείο π', του παραρτήματος της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (¹), την έννοια ότι, ως κανόνας της Ένωσης ισοδύναμος προς εθνικό κανόνα δημόσιας τάξεως, απαγορεύει γενικά, με αποτέλεσμα να παρέλκει κάθε περαιτέρω έρευνα, την επιβολή από δανειστή σε οφειλέτη, ο οποίος έχει την ιδιότητα του καταναλωτή, συμβατικής διατάξεως, υπό μορφή γενικής ρήτρας ή ρήτρας η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως και της οποίας σκοπός ή αποτέλεσμα είναι η αντιστροφή του βάρους αποδείξεως;
- 2) Εάν είναι αναγκαίο να εκτιμηθεί, βάσει του σημείου 1, στοιχείο π', του παραρτήματος της οδηγίας [93/13], ο σκοπός ή το αποτέλεσμα της συμβατικής ρήτρας, πρέπει να θεωρηθεί ότι εμποδίζει την άσκηση των δικαιωμάτων των καταναλωτών συμβατική ρήτρα
 - δυνάμει της οποίας ο οφειλέτης, ο οποίος έχει την ιδιότητα του καταναλωτή, έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι πρέπει να εκτελέσει τη σύμβαση στο σύνολό της, περιλαμβανομένων όλων των ρητρών της, κατά τον τρόπο και στον βαθμό που επιβάλλει ο δανειστής, ακόμη και αν ο οφειλέτης είναι πεπεισμένος ότι η παροχή που απαιτεί ο δανειστής δεν είναι απαιτητή εν όλω ή εν μέρει, ή
 - η οποία έχει ως αποτέλεσμα να περιορίζεται ή να αποκλείεται η πρόσβαση του καταναλωτή σε τρόπο επίλυσης διαφορών βασισμένο σε δίκαιη διαπραγμάτευση, δεδομένου ότι αρκεί η επίκληση της εν λόγω συμβατικής ρήτρας από τον δανειστή για να θεωρηθεί ότι η διαφορά επιλύθηκε;